

பெயர்நியாம் பெரியோள்

காலமும் கவிதையும்

தி.உ.தயசுரியன்

1. MUMARATHASAN
2. LAIMAGAL ROAD
3. ITALAI WEST
JAFFNA

1. MUMARATHASAN
2. KALAIMAGAL ROAD
3. ARITALAI WEST
JAFFNA

42 AHTA JAMALI
GAOJ JADAMIAJ 48
T23W 443N 10
AUG 2000

42 AHTA JAMALI
GAOJ JADAMIAJ 48
T23W 443N 10
AUG 2000

பெயர்நியாச் செயல்யாள்

காலமும் கவிதையும்

தி.உதயசுரியன்

வெளியீடு:

பட்டப்படிப்புகள் கல்லூரி

யாழ்ப்பாணம்.

2002

**நால் :- பெயரறியாப் பெரியோன்
காலமும் கவிதையும்**

முதற்பதிப்பு :- திருவள்ளுவராண்டு 2033/மூ. 2002

பதிப்புரிமை :- தி. உதயசுரியன்

முகவரி :- ♦ புன்னை நீராவி வித்தியாலயம்,
தருமபுரம்,
பரந்தன்,
கிளிநோச்சி.
♦ 46/2, சுண்டிக்குளி,
யாழ்ப்பாணம்.

**வெளியீடு :- பட்டப்படிப்புகள் கல்லூரி,
57/13, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.**

**அச்சுப் பதிப்பு :- திருவள்ளுவர் ஓவ்(f)செற் பிறின்டாஸ்,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.**

தாள் :- 1/8 75 Gram பாங்.

விலை :- எழுபது ரூபா

இந்தநூல்...

1990களின் பின்
அரைப் பாதியில்
இடம்பெயர்ந்து
அந்தரித்த போது
அடைக்கலந்தந்து ஆதரித்த
வன்னி வாழ் மக்களுக்கு
யாழ்ப்பாண மக்களின்
நன்றிக் காணிக்கை.

வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்பாள் கோயில்
பரிபாலன சபை

Vattapalai Kannaki Ampal Kovil PARIPALANA SABAI

Regd. No. HA/5/M12/65

குடும்பத்துறை 17-7-2002
Malliyawala

வாழ்த்துரை

எழுத்தாளரின் படைப்புகள் சமூகத்திற்கு நல்வழி காட்டுகின்றன. ஆக்குவோரின் மனக் கருத்தும் அதுவே. அனால் அவர்களுள் பலரது நிஜ வாழ்க்கை முறை மற்றவர்களுக்கு முன்மாதிரியாக அமையாமை வருந்துதற்குரியதே.

அவ்வாறு நிற்கின்றி ‘காலமும் கவிதையும்’ நூலாசிரியர் திரு.தி.உதயகுரியன் நூலாசிரியராகவும் நல்லாசிரியராகவும் வாழ்கின்றார். சீரிய பண்புகளைக் கொண்ட இவர் வாழ்வும் ஆக்கங்களும் சமூகத்தின் சிறந்த வழிகாட்டிகளாகும்.

சமகாலத்தில் நடைபெறுகின்ற துன்பியற் சம்பவங்களையும் சமுதாயத்தின் நலிவுகளையும் எடுத்தியம்புவதன் மூலம் ஈழத்தமிழர்கள் பட்ட இன்னல்கள் அழியாத பதிவுகளாக எதிர்காலத்தில் உதவப்போகின்றன. இவரது முயற்சிகள் மேலும் சிறக்கவும் ‘காலமும் கவிதையும்’ உதயகுரியன் போல உலாவந்து உச்சமடையவும் பரிபாலன சபையின் சார்பில் வாழ்த்துவதில் மட்டற்ற மகிழ்வடைகின்றோம்.

த. ரூ. டி. ஏ.
டி. குதாசன்
தலைவர்

மயிலங்கூடலூர் பி. நடராசன் அவர்கள்

வழங்கிய

அணிந்துகொ

“நமக்குத் தொழில்.-
கவிதை,
நாட்டிற் குழைத்தல்,
இமைப்பொழுதும் சோராதிருத்தல்
சிந்தையே இம்முன்றுஞ் செய்.”

என்று மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் ‘விநாயகர் நான்மணி மாலை’ என்ற தோத்திரப் பாடலில் தமது உள்ளத்திற்கு ஆணையிட்டுள்ளார்.

கவிதை எழுதுவதையே தமது முக்கிய, முதன்மைத் தொழிலாகக் கொண்ட பாரதியார் நாட்டிற்குழைத்தலையும் கிழைப்பொழுதும் சோராதிருத்தண்ணெயும் தய்து தழையாய் பண்பாகக் கருதினார்.

இன்று நமமிடையே வாழும் கவிஞர்களைப் பாரதி மரபினர் எனக் கருதுவது மரபு. தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகில் வாழும் கவிஞர்களை மரபுவழிக் கவிஞர்கள் என்றும் நவீன கவிஞர்கள்

என்றும் பாகுபடுத்திக் கூறுவர். மகாகவி பாரதியாரைப் போல மரபுவழி யாப்பிலே கவிதை பாடுவோர் மரபுவழி கவிஞர். மரபுவழி யாப்பிலே அமையாத கவிதைகளைப் பொருள் மரபுக்கு முதன்மை கொடுத்து எழுதுவோர் நவீன (புதுமைக்) கவிஞர் ஆவர்.

கவிதைத் துறையிலே தீவிர ஈடுபாடுகொண்டு நவீன கவிதைகளை எழுதிவரும் இளம் கவிஞர் தி. உதயசூரியன். இமைப்பொழுதும் சோராது, நாட்டின் நிலைகளைக் கவிதையின் மூலம் பதிவுசெய்து பரப்பிவரும் சிறந்த கவிஞர்களுள் ஒருவராக விளங்குகின்றார்.

ஈழுத்தின் வடக்கு - கிழக்கு மாநிலங்கள் தமழின் மரபுவழித் தாயகம். இது இன்று தமிழீழம் என வழங்கப்படுகின்றது. உரிமைகளை இழந்த தமிழர்கள் நீண்டகாலமாகச் சாத்தீகப் போரிலே -அறப்போரிலே- ஈடுபட்டு வந்தனர். ஆனால், அண்மைக் காலங்களில் இப்போர் மரபு மாறி வீரப்போர் - மறப்போர் - தமிழீழத்தில் வளர்ந்தது.

உதயசூரியன் அவர்கள் வெளியிட்ட முதலாவது நூல் கண்ணம்மா (31-03-2002). இந்த நூலின் முதலாவது பாடல் “பிள்ளையாரை வேண்டுதல்” என்பது. ஒரு பள்ளிப் பிள்ளையின் பாடல் இது. இதில் அமைந்த இரண்டாவது பகுதி :

கட்டித்தூக்கிய
வாழைக்குலை பழுக்கும்வரை
குஸ்ருகள் வந்து
வீட்டுக் கூரைமேல்
விழாதிருக்கட்டும்.

விமானப்படையினர் வீடுகள் மேல் குண்டுவீசி அழித்த செயல்களை நினைத்துக் குழந்தை வருந்திப் பாடுகின்றது.

படையினரின் தாக் குதலினால் பாடசாலைகள் இடம்பெயர்ந்தன. மேற்யடி பாடலின் நான்காம் பகுதியில் அந்தக் குழந்தை தனது பாடசாலை பற்றி இப்படிக் கூறுகின்றது:

அடுத்த வாரம்
வெள்ளிவிழாக் காணும்
எமது
பள்ளிக்கூடம்
அதுவரை
இடம்பெயரா திருக்கட்டும்.

படையினர் நிகழ்த்திய போரினாலே தமிழீழ மக்கள் பட்ட துண்பம் எல்லையற்றது. குழந்தை தொடர்கிறாள்:

நாங்கள் பட்ட
துண்பம்
இந்தப்பூமியில்
எவருமே
இனிப்படாதிருக்கட்டும்.

கண்ணம்மா என்ற நூலில் கவிதை, கட்டுரை, கடிதம் ஆகியன காணப்படுகின்றன. ஆனால், காலமும் கவிதையும் என்ற இரண்டாவது நூல், முழுவதும் கவிதை நூலாகவே அமைந்துள்ளது.

காலமும் கவிதையும் என்ற இந்நூலில் முதல் இரு பாடங்களுக்கு சேங்மணியிப் பற்றியது. சேங்மணியில் இளம்பெண் கிருசாந்தி உட்பட நூற்றுக்கணக்கான தமிழர் படையினரால் கொல்லப்பட்டனர். “எங்கே புதைப்பாய்” என்ற முதலாவது கவிதை செம்மணியில் கொன்று புதைத்த மக்களைப் பற்றியது. இக்கொடுமை “செம்மணியிற் சிதைந்தது தென்னிலங்கைச் சிம்மாசனம்” என்ற இரண்டாவது கவிதையில்

விரிவாகப் பேசப்படுகிறது. கவிதையின் இறுதியில் புத்த பகவானை நோக்கிக் கவிஞர் எதிர்கால நிலை பற்றிப் பாடுகிறார்:

கிருசாந்திகள் கதறும் நேரம்
விழி முடிக் கொண்ட
புத்த பகவானே,
தென்னிலங்கைச் சிம்மாசனம்
சிதறும் வேளை
விழித்துக் கொள்ளும்.

இது கவிஞரின் கற்பனையல்ல. ஈழத்தமிழரின் குறிக்கோளைக் குறிப்பதாகும்.

“ஜெயசிக்குறு” என்பது ஈழத் தமிழருக்கெதிராக அரசு நடத்திய ஒரு போரின் பெயர். இதனைத் தலைப்பாகக் கொண்ட கவிதை ஒளவைப்பிராட்டியாரின் ஆத்திரிகுடியை நினைவுட்டுவது. “அங்குசெய விரும்பு” என்பது இருசீர் கொண்ட ஒரு பாடல். ஆனால், அதன் பொருள் பரந்து விரிந்தது. இதனை நினைவுட்டும் வகையில் அமைந்தது “ஜெயசிக்குறு” என்ற பின்வரும் பாடல்:

வீதி பிடிக்க வந்தார்.
தம்
விதி முடிந்து போனார்

“எனது காலமும் கவிதையும்” என்ற கவிதையும் “ஜெயசிக்குறு” போர் பற்றியதே “நிலை” என்ற கவிதை வீட்டு முற்றத்தில் ‘செல்’ விழுந்து வெடித்தது பற்றிப் பாடுகின்றது.

‘கிபீ’ விமானங்கள் தமிழீழத்தில் நிகழ்த்திய மனிதக் கொலைகளும் பேரளிவுகளும் எண்ணிறந்தவை. இந்தக் ‘கிபீ’ விமானம் சூரியனைக் கூட அழித்துவிடலாம் என்று கருதும் ஒருவர் சூரியனை எச்சரிக்கின்றார்.

குரியனுக்குச்
சொல்கிறேன்:
ஒளிந்து கொள்
குரியனே
வருகிறது கிபீ.

என்பது அப்பாடல்.

ஆனால், சூரியன் அவனுக்குப் பதில் சொல்வதாக அமைகிறது அடுத்த கவிதை:

குரியன் சொல்கிறான்:
கிட்ட வந்தால்
சுட்டெரிப்பேன்
வலிமையுள்ளவன்
நான்.

‘கிபீ’ ஈழத் தமிழரை அழித்தாலும் ஈழத் தமிழர் அதனையும் அழிக்கும் ஆற்றல் மிக்கவர்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது இக்கவிதை. இது வரலாறு காட்டும் உண்மை.

இதேபோல “அழைப்பு”, “அறுவடை” என்ற கவிதை களிலும் விமானங்களின் அட்டுழியம் விரிவாகக் கூறப்படுகின்றது.

தமிழீழத்தில் நடைபெற்ற போரினால் மின் தொடர்பு ஒற்றாக உழிக்கப்பட்டது. மண்ணெய் முதலிய ஏரிபொருள்கள் வருவதும் நிறுத்தப்பட்டது. எனவே, விளக்கு ஏரிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. மண்ணெய்யின் விலை யானை விலை, குதிரை விலையாக உயர்ந்தது. இந்த நிலையில் சாதாரண மனிதன் “சிக்கன விளக்கு” ஒன்றைப் படைத்துப் பரப்பினான். கவிஞர்

அவனின் பெருமையைப் “பெயர்நியாப் பெரியோன்” என்ற கவிதையில் விளக்குகிறார்.

போக்காலத்தில் உணவுப் பொருள் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. இதனால், பாண் விநியோகம் பெருமளவில் நடந்தது. ஒருநாள் ‘நீண்ட நெடுவரிசையில் கால்கடுக்க’ நின்றார் ‘ஒருவர்’. அவருடப்படப் பலருக்கு பாண் கிடைக்கவில்லை ‘நாளையும் மரபு நீஞும்’ என்ற கவிதையில் இப்பிரச்சினை இடம் பெற்றுள்ளது. ஆனால், கவிதையின் முதன்மை நோக்கம் இதுவல்ல. மனிதாபிமானம் தான் இதில் முதன்மை பெறுகிறது. இக்கவிதையில் இடம் பெறும், ஒருவரின் பின்னே ஒரு ‘பிஞ்சு முகம்’. அதுபற்றி ‘ஒருவர்’ பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

புதிதாய் ஒருபூ என்பின்னே
சடு புழுதியிற் போட்ட
செந்தாமரை மலராய்
இடப்பெயர்வின் கொடுமைதனைப்
யடமெழுதிக் காட்டியது
அந்தப் பிஞ்சமுகம்.

சின்னவனின் துயர் உணர்ந்த அவர்,

அருள் இழந்திடாத இதயத்தில்
நீர் கசிந்திட
சின்னவனை முன்னே விட்டுப்
பின்னால் நின்றேன் நான்.

என்கிறார். ஆனால்,

அவனோடு பாண் முடிந்துவிட்டது.
மீண்டும் நாளை வருவேன்.
இல்லாமற் போகலாம்
பிறவுயிர் பார்த்திருக்க
மருந்தும் உண்ணா
மரபுதித்தோர் நாம்.

என்பதன் மூலம் மனிதனிடம்

இருக்க வேண்டிய உயர்ந்த பண்பைக் கவிஞர் உதயசூரியன் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

இதே போல, நல்ல பண்புகளோடு மனிதர்கள் வாழ வேண்டும் என்ற கருத்துக்களைப் பல பாடல்களில் கவிஞர் முன்வைத்து மக்களின் சிந்தனையைத் தூண்டுகின்றார்.

வஞ்ச மனத்தாரினால் நல்ல மனிதர்களுக்குத் துன்பம் ஏற்படும். “கண்ணீரிலும் விசம்” என்ற பாடல் இவ்வுண்மையை விளக்குகின்றது.

மனிதவாழ்வில் இடம்பெறும் முக்கிய பண்புகளில் ஒன்று ‘காதல்’. இதன் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் “இது ஒரு காதற் காவிதை”, “நம்புகிறது மனது” முதலிய கவிதைகள் அமைந்துள்ளன.

கவிஞர் உதயசூரியனின் பாடல்கள் படிக்கும் பொழுது எமது சிந்தனையைத் தூண்டுகின்றன. நூலைப் பெற்று முழுமையாகப் படித்துப் பாருங்கள்.

யாழ்ப்பாணம்.

20-07-2002.

- மயிலங்கூடலூர் பி. நடராசன்

மானுட நேயமே மகோன்னதுமான கலை அசுவே என்றும் நிரந்தரமானது.

மனிதன் சிந்திக்கத் தொடங்கிய நாளிலிருந்தே,
உலகில் நிரந்தரமானது எது?

என்றும் மாற்றமில்லாத உண்மை எது?
என்று தேடிக்கொண்டே இருக்கின்றான்.

மனிதன் சக மனிதன்மீது காட்டுகின்ற அன்பு உண்மையானதாக இருக்கின்றபோது உலகிலுள்ள அனைத்துமே உண்மையானதாகவும் நிரந்தரமானதாகவும் தோன்றுகின்றது. மனிதர்களுக்கு இடையேயான உறவு மெய்யானதாக இருக்கின்றபோது அந்தச் சமுதாயத்தில் மெய்யான அமைதியும் சமாதானமும் நிலவுகின்றது.

தனிமனிதன் சமுதாயத்தின் மீதும் சமுதாயம் தனி மனிதன் மீதும் அக்கறை எடுக்கின்றபோது அந்தச் சமுதாயம் முன்னேற்றப்பாதையில் செல்கிறது.

நாகரிக வாழ்வுக்குத் தேவையான புதியவை கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன.

கவிதைகள் எழுதப்படுகின்றன.
ஏனைய கலைவடிவங்கள் பிறப்பெடுக்கின்றன.

மறுபக்கம்,

மனிதன் சக மனிதன் மீது - ஒரு சமுதாயம் இன்னொரு

சமுதாயத்தின் மீது பொறாமை கொண்டு நான் மட்டுமே வாழ வேண்டும் என்ற அகங்காரத்துடன் செயலாற்றும்போது சமூக அமைதி குலைகிறது. நாகரிகவாழ்வு அழிந்து போகிறது. உலகம் அழிவை நோக்கி வேகமாக ஓட ஆரம்பிக்கிறது.

இத்தகைய அபாயகரமான வாழ நிலைமைகளிலும்

மக்களின் தேவைகள் அதிகரிக்கின்றன

தேவைகள் அதிகரிக்கின்றன.

புதியன் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன.

கவிதைகள் எழுதப்படுகின்றன.

புதிய கலை வடிவங்கள் தோன்றுகின்றன.

அரிஸ்ரோட்டிலும் திருமூலரும் எவ்வித அச்சுறுத் தல்களுமற்ற இயல்பான நிலைமைகளில் வாழ்ந்து கொண்டு எழுதினர் என்றால் கார்ல்மார்க்ஸும், பாரதியும் நெருக்கடிகள் மிகுந்த வாழ நிலைமைகளிலிருந்து எழுதினர்; தேசத்தின் விடுதலை மானுடத்தின் விடுதலை பற்றிச் சிந்தித்தனர்.

பழுதாகிப் போன அவர்களது காலத்தின் மீதான வெறுப்பாகவும் உன்னதமான எதிர் காலத் திற் கான அழிப்பாகவும் அவர்களது படைப்புக்கள் அமைந்தன.

தன்னுடைய காலத்தை,

“வலிமையற்ற தோளினாய் போ... போ... போ...”

என்று துரத்தும் பாரதி

வருங்காலத்தை,

“ஒளிபடைத்த கண்ணினாய் வா... வா... வா...”

என்று வரவேற்கின்றான்.

எங்களுடைய சமகாலம் எத்தகைய கொடுரங்களை எங்கள்மீது திணித்தது; எப்படியெல்லாம் ஒட்டு விரட்டியது என்பதை நானும் எனது சமகால மக்களாகிய நீங்களும் அறிவோம்.

எங்களைக் கொன்றே புதைப்பதென்று தீர்மானித்து தூரத்திய காலத்தை வென்றே வாழ்வதென்று சபதமெடுத்த எமது அனுபவப் பதிவுகளாக எமது மண்ணிலிருந்து பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

ஏந் கனவே என் னுடைய ‘கண்ணம் மா’ வெளிவந்துள்ளது. இப்பொழுது ‘பெயரறியாப் பெரியோன் காலமும் கவிதையும்’ வெளி வருகிறது.

இந்திய இராணுவம் இங்கு நிலைகொண்டிருந்த போதும் இரண்டாங்கட்ட ஈழப்போரின் போதும் இடப்பெயர்வின் பின் வன்னியிலிருந்தபோதும் யாழ்ப்பாணத்துக்கான பாதை திறக்கப்பட்ட பின்னரும் நானெழுதியவற்றுள் சிறிதும் பெரிதுமான இருபத்தைந்து கவிதைகள் இந்த நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

வெளிச்சம் 1996 பங்குனி இதழில் வெளியான சி.சுந்தரேஸ்வரனின் ‘புலமையாளர்களும் பெயரறியாப் பெரியோர்களும்’ என்ற கட்டுரை நூலில் பின்னினைப்பாக உள்ளது. அதே கட்டுரைக்காக ஓவியர் தயா அவர்கள் வரைந்த

படம் இந்தநூலின் அட்டைப்படமாக உள்ளது. அந்தப்படத்தின் புளொக்கினை தந்துதவியவர்கள் . வெளிச்சம் ஆசிரியர் குழுவினர்.

இதிலுள்ள அநேகமான கவிதைகள் ஏற்கனவே பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் வெளியானவை. அவற்றை வெளியிட்ட ஆசிரியர்களுக்கு நன்றி கூறுகின்றேன். அக்கவிதைகள் சிலவற்றுள் திருத்தம் செய்துள்ளன.

தம்முடைய கல்லூரியின் வெளியீடாக இதனை வெளியிட அனுமதி தந்தவர், யாழ்ப்பாணம் பட்டப்படிப்புகள் கல்லூரி அதிபர் இராசா.சத்தீஸ்வரன் அவர்கள்.

மதிப்புக்குரிய மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன் அவர்கள் அணிந்துரை வழங்கியுள்ளார்கள்.

ஆசிரியர் சொக்கன் ஜயா அவர்களது அன்பு மகன் திரு விமலன் தம்முடைய திருவள்ளுவர் அச்சகத்தில் நூலை மிக விரைவில் அச்சிட்டுத் தந்தார்கள். அச்சக பணியாளர்கள் நான் விரும்பியபடி நூலை வடிவமைத்தார்கள்.

இவர்களனைவருக்கும் எனது உள்ளங்கணிந்த நன்றி.

வன்னியில்,

1996இன்பின் என்னை ஆதரித்தவர்கள்

வைத்தியர் வி.கணேசமுர்த்தி

திரு.சித்திராங்கதன்

திரு.இ.கனகசபை

திரு.பெரோ ஆகியோர்.

கண் ணம் மா நூல் வெளியீட்டு விழாவிற்கு உதவியவர்கள் புன்னை நீராவி ஊர்மக்கள், பாடசாலை அதிபர், ஆசிரியர்கள்.

விழாவுக்கு தலைமையேற்று சிறப்பித்தவர் கிளிநோச்சி வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர் திரு.ப.அரியரத்தினம் அவர்கள்.

மதிப்புக்குரிய ஆசிரியை நிர்மலா இராமச்சந்திரன் அவர்களும் மு/கேப்பாப்புலவு பாடசாலை அதிபர் க.திருக்குமரன் அவர்களும் “அடுத்த புத்தகத்தை எப்போது தரப்போகிறீர்கள்” என்று கேட்டு என்னை ஊக்குவித்தார்கள்.

என்றும் என் பக்கத் துணையாக இருப்பவர், அன்புக்குரிய யோகி அன்னை.

புத்திசாலித்தனமாகச் சீவிப்பவனே புத்திசீவி. அதற்கான தந்திரங்களை அறிந்து வைத்திருக்கின்ற நாங்கள் மட்டுமே கல்வியாளர்கள். என்று நெஞ்சு நிமிர்த்தியவர்களை - தமக்குத் தெரிந்த எவருடைய தலையிலேனும் ஒரு சிறு நெல்லிக்காய் தானும் விழுந்துவிடக்கூடாது புதிதாக எவரும் சிந்தித்துவிடக்கூடாது. என்று கவசமாக இருந்த இந்த மகாபுத்திசாலிகளைக்கண்டு மனம் வருந்தியவர் காலஞ்சென்ற கல்விப்பணிப்பாளர் பொன் சபாபதி அவர்கள்.

எமது சமகால கல்விச்சுழல் - வசதிவாய்ப்புக்கள் - வளர்ச்சி என்பனபற்றிய மெய்யறிக்கைகளாக நூல்கள் வெளிவரவேண்டும். என விரும்பியவர் அவர்.

இடம்பெயர்ந்து அந்தரித்த யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு அடைக்கலம் தந்த வன்னி வாழ் மக்களே, நன்றி.

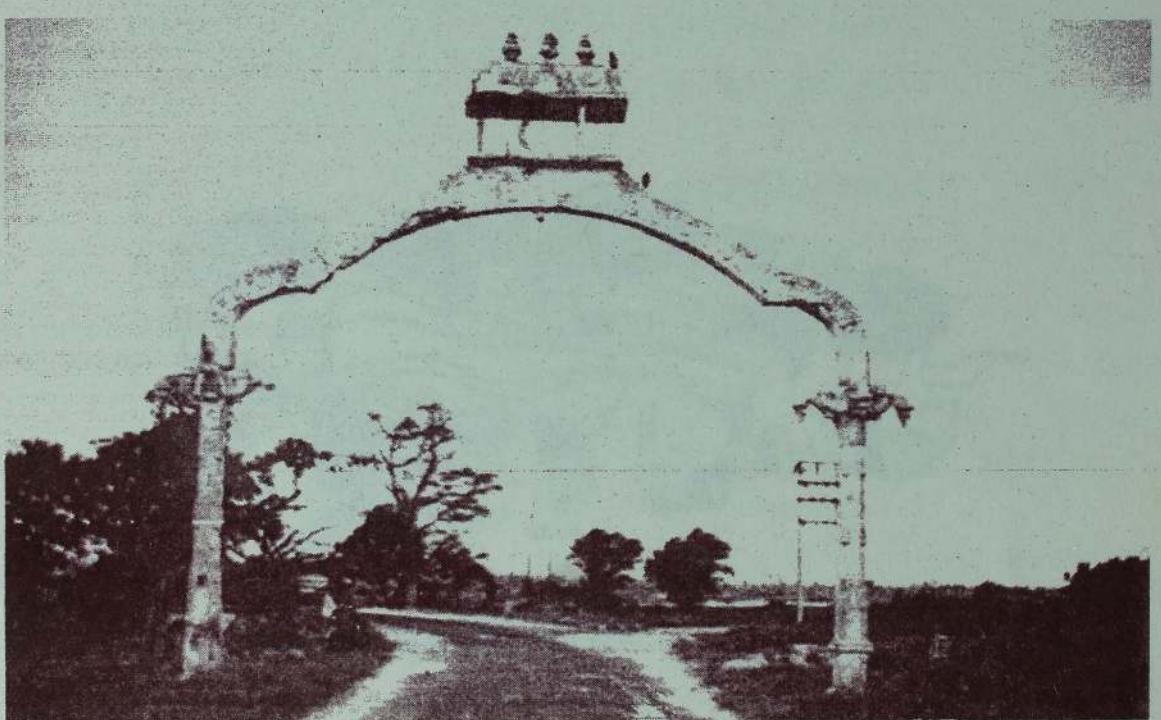
மனித குலத்தை நேசிப்பவர்களும்
மனிதாபிமானத்தை வற்புறுத்துபவாகளும்
மரணிப்பதில்லை.

46/2, சுண்டிக்குளி,
யாழ்ப்பாணம்.

23-07-2002.

அன்புள்ள
தி. உதயசூரியன்.

முத்துவுட் லிபிளெங்கலி
 சென்று விடுவது என்று
 சீலம்பூர்த்தியின் கோவிலிலே நிதி
 கூறுவது விரும்புகிறது.
 அதை விடுவது என்று விடுவது
 கூறுவது விரும்புகிறது. கோவிலிலே நிதி
 கூறுவது விரும்புகிறது.

எங்கே புதைப்பாய்?

செந்தமிழரைக்

கொன்று

செம்மணியிற் புதைத்தவனே,

செம்மணியை

எங்கே புதைப்பாய்

செம்மனியிற் சிதைந்தது

தென்னிலங்கைச் சீம்மாசனம்

என்ன வார்த்தை பேசி
காழுகனைத் தூற்றுவது?

எந்த ஆயுதத்தால்
காடையனைத் தாக்குவது?

காட்டெட்டுமைகளின்
கால்களில் மிதிபட்டுப்போன
எங்கள் குலக்கொடிகள்
எத்தனை?

அத்தனைக்கும் ஒட்டுமொத்த
அடையாளம்
கிருசாந்தி

செம்மனியில் முகஞ்சிதைந்து
போன எம்
கண்மனியின் திருமேனியைங்கும்
அன்னியன் நகம் பதித்து,
விருந்தென நினைத்து
விசம் பருகிக்கொண்டான்.

கொலைத்தொழில் புரியும்
 கோரப் பசீக்கு, ஒரு வேளை
 உணவு கிடுவிவன
 எங்கள் பொன்மகளீன்
 பசீத்த வெறும்
 வயிறு கிழித்துத் தன்
 விசப்பற்களை வெளியே
 காட்டிக் கொண்டான்.

பகைவனே,
 எமக்கு நீ நல்லன
 செய்தாய் அல்லன்.

உன்னை ஆளும்
 சீமாட்டி நல்லன
 செய்தாள் அல்லள்.

போரியற் தருமம் நோக்கின்
 அந்தப் போத்மாதவனுக்கும்
 நீர் நல்லவர் அல்லர்.

கிருசாந்திகள் கதறும் நேரம்
 விழிமுடிக் கொண்ட
 புத்த பகவானே...,
 தென்னிலாஸ்கைச் சீம்மாசனம்
 சீதறும் வேளை
 விழித்துக் கொள்ளும்.

வெளிச்சம் தங்க இதழ்

மெய்யாற்றியாப் பெரியோன்

பஞ்ச விளக்கைத் தூக்கிரே
தூக்கிப் பார்க்கிறேன்
குளிர்கிறது
நெஞ்சு.

எங்கள் மண்
கிருளால்
முழுகடிக்கப்பட்டபோது
ஒருவன்
எண்ணெய்ச் சீக்கனம்
கிடுவிவன
ஏற்றி வைத்தான்.
ஓளி பிறந்தது!

மலையாப் பூயர்ந்தே
மனதில் நிற்கிறது
அவன் மதிப்பு.

பெய்யர்தியாப் பெரியோன்
அவன் வாழ்க!

வெள்ளுக்குறு

வீதி பிடிக்க வந்தார்.
தம்
விதிமுடிந்து போனார்.

நாளையும் மரபு நீணும்

நீண்ட நெடு வரிசையில்
கால் கடுக்க நிற்கின்றேன்
ஒரே ஒரு ராத்தல்
பான் வாங்குவதற்கு.

காத்திருந்த அலுப்பினால்
திரும்பிப் பார்த்தேன்.
உதிதாய் ஒரு பு
என் பின்னே.
சுடு புழுதியிற் போட்ட
செந்தாமரை மலராய்
கிடப்பெயர்வின் கொடுமைதனைப்
படமெழுதிக் காட்டியது
அந்தப் பிஞ்சு முகம்.

யார்பெற்ற பிள்ளை?
எத்தனை நாள் பட்டினி?
பொருளிழுந்து கிடம் பெயர்ந்த
போதும்
அருள் கிழந்திடாத கிதயத்தில்
நீர் கசிந்திட
சின்னவனை முன்னே விட்டுப்
பின்னால் நின்றேன் நான்.

முன்னே நின்று வாங்கியவர்
தெருவோரத்திலும் தெரிந்த மனிதர்
தாழ்வாரங்களிலும் தங்கியிருக்கும்
உறவுகளுடன் கூடி வயிறு கழுவ
விரைகின்றார்.

வரிசையில் அந்தச்
சீறுவன் வாங்கினால்
அடுத்தது எனது முறை
அந்தோ,
அவனோடு பான் முடிந்து விட்டது
“ஜந்நாறு றாத்தலும் சாரி
இனி நாளைக்குத் தான்”
அனுதாபங் கலந்த
குரலில் கூறினார் வெதுப்பகர்.

மீண்டும் நாளை வருவேன்
நாளையும் எனக்குப் பான்
இல்லாமற் போகலாம்
பிறவுயிர் பார்த்திருக்க
மருந்தும் உண்ணா
யருதித்தோர் நாம்.

சஞ்சீவி

கண்ணீலும் விசம்

அவன்

**அழகு கண்ணீரைத்
குடைத்தெடுத்த
என் கைக்குட்டையை
அன்போடு முத்தமிட்டேன்.
மயங்கிவிட்டேன் அப்படியே
வஞ்சமனத்தார்
கண்ணீலும் விசம்.**

வாழ்த்து

யழிச்சொல் பலகேட்டுப்
படுக்கையிற் சுருண்டபோது
விழித்தெழு மனிதா!
நீயென்று
வாசல்வரை வந்து
வாழ்த்திச் சென்றது
மரணம்.

சோக்கரட்டஸ்ன் அழிவும் எனது தீர்மானமும்

சோக்கிரட்டஸ்,
உங்கள் உயிரை உருக்கி
உண்மைக்கு உயிராக்கினீர்கள்
நீங்கள் ஏற்றிய விளக்கு
உள்ளும் புறமும் - ஒளி
பரப்பிக் கொண்டிருக்க
உங்கள் வாழ்வ
கிருண்டு போனதேன்?

இளமத்தம் புதருக்குள்
கிடந்தவனுக்கு - ரோசாச்
செடிகளால் நந்தவனம்
அமைத்தீர்கள் - சாந்திபே
உங்கள் உயிரில்
முள்ளாய்க் குத்தியதேன்? - அவள்
தன்னை உணராததேன்?

மாடி வீட்டிற் பஞ்சனையிருந்தும்
மர நிழலின் சுகந்தேடி
நீங்கள் அலைந்ததேன்?

ஓயாத தேடவுக்கு - ஒரு
கோப்பை வீசம்
பரிசாய் நீங்கள் பருகியதேன்?

நீங்கள் நஞ்சைக் குடிக்கவோ
உண்மையை உமிழ்ந்தீர்கள்?

உங்கள் துப்பலில்
உலகின் தத்துவக் கப்பல்
மிதக்கிறது கின்று.

சோக்கிரட்டஸ்,
பிளேட்டோவின் புரிதலில்
நீங்கள் துலங்கியதுபோல்
என் பிள்ளைகள்
சித்தியடைகின்ற போது - நான்
முத்தியடைகின்றேன்.
என்றாலும் உங்களைப்போல்
நஞ்சினால் - நய
வஞ்சகத்தினால் - முனி
வேறுந்து போகேன்.
துரோகத்தினால் துணையிழுந்து,
சுகமிழுந்து போகினும்
துன்பத்தினால் மனமுறிந்து போகேன்.
மண்மேட்டில் மரநிழலிற்
காலெறிந்து கிடப்பினும்
வாழ்வைத் தொலைக்கேன்.
கடமையினாற் கண்ணீர் வெல்வேன்.
உழைப்பின் வியர்வையில்
உயர்த் தாகம் தீர்ப்பேன்.
வாழ்தலின் நியாயம்
உணர்ந்த
மனிதன் நான்.

கவிதை 1995

முனைப்பு

என்

அரண்மனை ஆராய்ச்சி மனீ

எனக்குச்

சாவு மனியடித்தது.

கிருந்தும்

என்னை

நான்

விசாரித்துக் கொண்டேன்.

என்

நற்சான்றுப் பத்திரங்கள்

எப்பொழுதும்

சீவப்பினாலே

எழுதப்பட்டு வந்தன.

எழுதியவர்களையும்

நான்

மதித்து வந்தேன்.

மண்ணுட் புதையுண்டு

போயின

என்

விளை பொருட்கள்.

கிருந்தும்

மண்ணை நான்

நேசித்து நின்றேன்.

வெளுப்பிடியில் இல்லை நீண்டம் தூப் குடிவிடுதலே

கோவை நீண்ட

வெளுப்பிடி வீட்டில்

நீண்டமாக வீட்டிலிருந்து

நீண்டமாக வீட்டிலிருந்து

நீண்டமாக வீட்டிலிருந்து

நீண்டமாக வீட்டிலிருந்து

நீண்டமாக வீட்டிலிருந்து

நீண்டமாக வீட்டிலிருந்து

மறுபடியும் மறுபடியும்
விதைதேடி விதைதேடி
தர்சு திருத்தி
நான்
தானியம்
விதைக்கின்றேன்.

தர்சு
எனக்குப்
பர்சு தரும்.

புலநூக்கிற காலைப் பொழுதில்
மலநூக்கிற புது மலநூக்கு

புதிய நூற்றாண்டு
நாற்று மேடையில்
முளைவிடும் என் சின்னவளே,
என் வாழ்த்துக்களை
இனதாக்கிக் கொள்.

என் வார்த்தைகளை -இன்
நெஞ்சில் கிருத்திக்கொள்.

என் தோள்களின் மீதேறி
இலகினைப் பார்.

மிச்சமின்றி
என்னை உறிஞ்சியெடுத்து
இன் வேர்களுக்கு
நீராக்கிக் கொள்.

புலநூம் காலைப் பொழுதிற்கான
இன் கடமை இணர்.

பாட்டுத் திட்டம்

உன் சந்ததியின் வரலாற்று
மேனியெங்கும்
புரையோடிக் கிடக்கும்
புண்களுக்கு
உன்னையே உருக்கி
மருந்தாகத் தாவு.

உன் தந்தை தாயொடு -அவர்
முந்தூய் பஸும் தொலைத்துவிட்
உன்னதங்களைத் தேடியெடுத்து
புதிய நூற்றாண்டின்
கோபுரத்திற் பொருத்து.

உன் பின்வரும்
தலைமுறைக்கு
வசந்த காலத்தைப்
பரிசு கொடு.

அறைப்பு

டிக்... டிக் - டிக்...
எலாம் வைத்த மணிக்கூடு
கணமும்
பீரங்கீக் குண்டென இடிக்கிறது
தூக்கமின்றித் துயிலும் இளர்

இமைகள் திறக்காத விழிப்பில் நான்.

நடு நிசியிலும்
பிசாக்களின் அலைவுபோல்
பொம்மர்கள் திரியுது.
குடுகுடுப்பைக் காரனின்
புலம்பல் போல
இலங்கு வானுர்தி.

எந்த முகட்டில்
பொம்மர் கட்டுதோ?
எத்தனை முகங்கள்
நினைம் படுமோ?

எங்கு மரணம் நிகழும் கீக்கணம்?
விளாக்கள் நூறு சுமந்து வரும்
பெருமுச்ச!

மண்ணுக்கடியில் உயிரின் முடிச்சை
மறைத்தது போதும்
உள்ளம் திருந்தி
எழுயின் எழுயின்.

ஆயிரம் ஆயிரம்
கரங்களுயர்த்தி
நாமே நமக்கோர் கருவியாவோம்
எழுந்து வா!

- ஆழநாதம்.

அறுவடை

பண்டு

எங்கள் தாய் தந்தை
பாடி நடித்த கலையியல்லாம்
இயிரம் தலைமுறைகள் கைமாறி
மடிப்புக் குலையாப் பட்டாடையாய்
எம் கையில் தந்தனர்
எம் நேர் முன்னவர்.

அவர்

செய்பணி நீட்டுதல்
தம் கடனென் றுணர்ந்தவர்
பின்னவர் பலர் சூட்டிக்
கலை பரிமாறிக் கொண்டனர்
ஓர் கிரவில்.

வகைக் கொன்றாய்

வடிவமைத்துக் கிரையிழுக்குச்
சித்திரிக்கையில்
முகில் கிழித்து
மிகையொலி எழுப்பி
அகு
விரைந்து வந்தது.

கலை மகிழ்வினில்
 நாம் கைகொட்டிச்
 சித்திருந்த வேளை,
 அது
 தலை குத்திக்
 குண்டு கொட்டிச் சென்றது
 போதி நிழலிற் - புத்தி
 பேதலித்தவரின்
 உயிரறுவடை கிழுவெள
 உலகமிதைக் கண்டிக்கும் - பின்னர்
 சும்மா கவனியாதிருக்கும்
 நாளை,
 எம் சீன்னவர் கூட்டம்
 சிறந்ததோர் நாடகம் அரங்கேற்றம்
 அதில்
 குண்டு சுமந்த நாசகாரிகள்
 முச்சு விடும் அரவங் கேட்டு
 காற்றைக் கிழித்துக்
 குண்டுகள் சீல மேலெழும்
 மறுகணங் - ஓய்யான்
 எலும்புக் கூடுகள்
 புமியில் விழும்.

1990களின் நடுப்பகுதியில் முல்லை மாவட்டம் மாத்தளன் என்னு
 மிடத்தில் ஒரு கலை நிகழ்வில் கலந்துகொண்ட மக்கள் மீது
 விமானப்படை குண்டு வீசியதால் 15 பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

ரயர் நூல்கள் சுயசாரிதது

இந்த நூற்றாண்டின்
இறுதி நாள்கள்
என்னப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில்
வன்னியில் தமிழன் எப்படி வாழ்ந்தான்
என்பதற்கு நான் ஒரு சாட்சி

காணாமற் போனோர் விவகாரம்
அனுமன் வாலாக நீள்கையில்
நூலாக என்வாழ்வு தொடரும்
கதை சொல்வேன் கேளும்;

காதற்ற ஆசிபோலான பின்பும்
ஒரு ரயரை நூலாகக் கிழித்து
விற்பனைக்குப் போட்டான் ஒருவன்.

ரயரைப் போலவே
கிடம்மாற் கிடம்மாற்
விதி விதியாக ஓடி
நார் நாராக வாழ்வு
கிழித்தெறியர்ப்பட காரினாத்தில்
ஒருவன் விலைகொடுத்து
என்னைக்
கிளோக் கணக்கில் வாங்கினான்.

சின்னச்சீன்ன வரச்சுத் தடிகளை
சேர்த்துப் பின்னியோர் பரணமைத்து
இடம்பெயர் வாழ்வின்
குடிசையினுட் பொருத்தினான்.

கண்போற் பேணுமுயர்
நால்களைக் கட்டி
கறையான் தீண்டாதிருக்கவே
பரண்மேல் வைத்தான்.

நீங்மதி முச்சு விட்டான்.

சேர்த்தடுக்கிய நீதி நூற்
கட்டிலில் இருந்து பேசுகிறேன்,

ஓ ஆட்சியாளரே,
காணாமற் போனோரைப்
போட்டெரிக்கவென
செம்மனி அயலில்
நீர் தேடுமென்னரே
உம் கண்ணரிற்
காணாமற் போனதால்
உன்னத வாழ்விவனக்கு
வந்தது காணர்.

வெளிச்சம்

ஊர் திரும்பி....

முதுமையின் கோடு

முதலிலிருந்துதான்
தொடங்கவேண்டும்;
எனத்தெரிந்து
கொண்டபோது,
முகத்தில் தெரிகிறது
முதுமையின் கோடு.

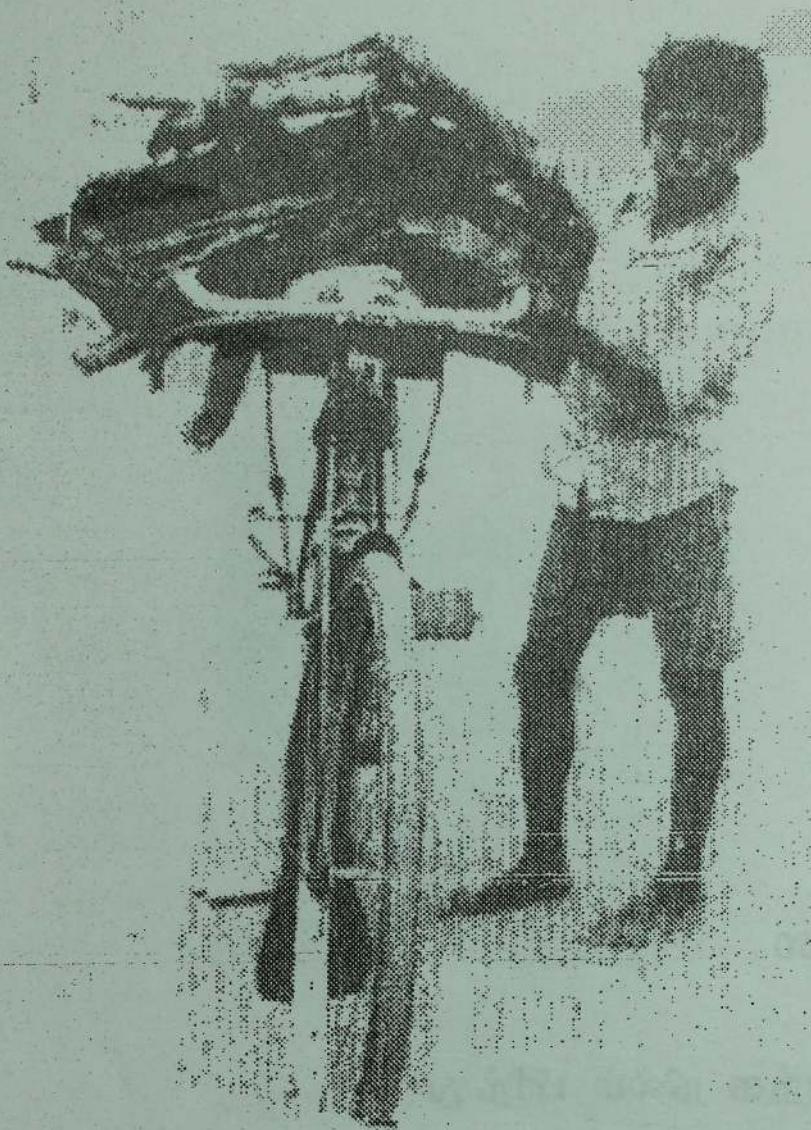

நிலை

சொந்த நிலம் பிரிந்கு
நாமலையும்
தன்மையதுபோல்
அந்தரத்தில் நீயும்
அலைவதேன்?
வெண்ணிலவே,
உன் வீட்டு முற்றத்திலும்
சௌல்விழுந்கு வொடித்ததுவோ?

ஸஹநாரு மரதமலர்

சுமை

பின் கரியலில்
விறகுச் சுமை
அடிவயிற்றலோ
பசீத்தே.

கனவு

கிரவல்

வீட்டிலிருந்து

கனவு காண்கிறேன்.

சொந்த வீட்டில்

குாங்குவதாக.

ஓர் தின்ராணந் வளம்பார்ம்

எலும்புக்கூடுகளை
இறக்குமதி செய்வோர்
உலகில் எங்கேனும்
உண்டா?
மனுச் செய்க,
பூர்வாங்கா சில்லறை விலைக்கே
ஏற்றிவைக்கும்.

வெலிக்கடையில்
வெட்டிச் சாதித்த
குட்டிமணி முதல்
ஈரமின்னாங் காயாமலேயிருக்கும்
களுத்துறைச் சிறைச்சாலை வரை
சீத்திரவதை செய்து
சீதைக்கப்பட்டவையுடன்
பள்ளிப் பிள்ளைகள்
பருவப்பெண்கள்
கிணந்தொயாத நபர்கள்
என்று
வகை வகையாய்க் குவிந்து
கிடக்கின்ற
மனித எலும்புக்கூடுகள்
கொள்ளள மலிவு.

சூரியகந்த, எம்பிலிப்பிட்டிய
 செம்மணி வயலென
 நீளும்
 தீவின் பல பாகத்துப்
 புதைகுழிகளுள்ளும்
 பதப்படுத்தியவை.

மொத்தக் கொள்வனவுக்கு
 விலைக் கழிவுண்டு.
 மூடுக விநியோகம்
 செய்வோருக்குப்
 பண்டமாற்று வசதியுமுண்டு.

மூகக் கூடுதலாகக்
 கொள்வனவு செய்வோருக்குப்
 போதி மாதவனின்
 புநிதத் தந்தம்
 கினாமாக வழங்கப்படும்.

மேலும் விபரங்களுக்கு
 கொழும்பு நகர்
 அனுருத்தவின் அலுவலகம்
 அல்லது அலரிமாளிகையுடன்
 தொடர்புகொள்க
 ♦♦♦

- ஸஹநாடு மாதமலர்.

எனது காலமும் கவிதையும்

தேய்ந்து போகும்
எனத் தெரிந்தும்
நிலவுதான்
வேண்டுமெனத்
குடிக்கும் மனது.

காதுக்குள் நுழைந்த
சிறகடித்து ஏரிச்சலுட்டும்
கிலையானாய் ஜெயசிக்குறு.

கண்ணுக்குள் அறையுண்ட
மூணியாய் உறுத்தும்
இரந்தினைவு.

கிணுக்குக் கூரைமேல்
பற்றிய தீயாய்
நிகழ்காலம்.

நெருப்புக்குள் நின்று
சிரி எனச் சொல்கிறது
என் கவிதை.

- ஆழநாடு வாரமலர்.

நான்

எல்லைகளில்லா உலகில்
நான் சீறு குளி.
எனக்கு
எல்லைகளுண்டு.

நான்

என்னெப் போலிருக்கின்றேன்.
முகமுடி எதுவும்
எனக்குத் தேவையில்லை.

நான்

என்னை ஆள்கிறேன்.
எனது ஆளுமை
வளர்கிறது.

நான் தத்துவஞானி.

எந்தத் தத்துவமும்
என்னைச் சிறைப்பிடிக்கவில்லை.

என்னைக் கடவுள்
படைக்கவில்லை.

நான்

குரங்கிலிருந்தும்
பிறக்கவில்லை.

நான் மனிதன்.

- நான் உளவியல் சஞ்சிகை.

குரியனுக்குச் சொல்கிறேன்

ஒளிந்து கொள்
குரியனே,
வருகிறது கிபர்

தூரியன்
சொல்க்குறான்

கிட்ட வந்தால்
கட்டிடரிப்பேன்
வலிமையுள்ளவன்
நான்.

தூய்

நான் வாழு

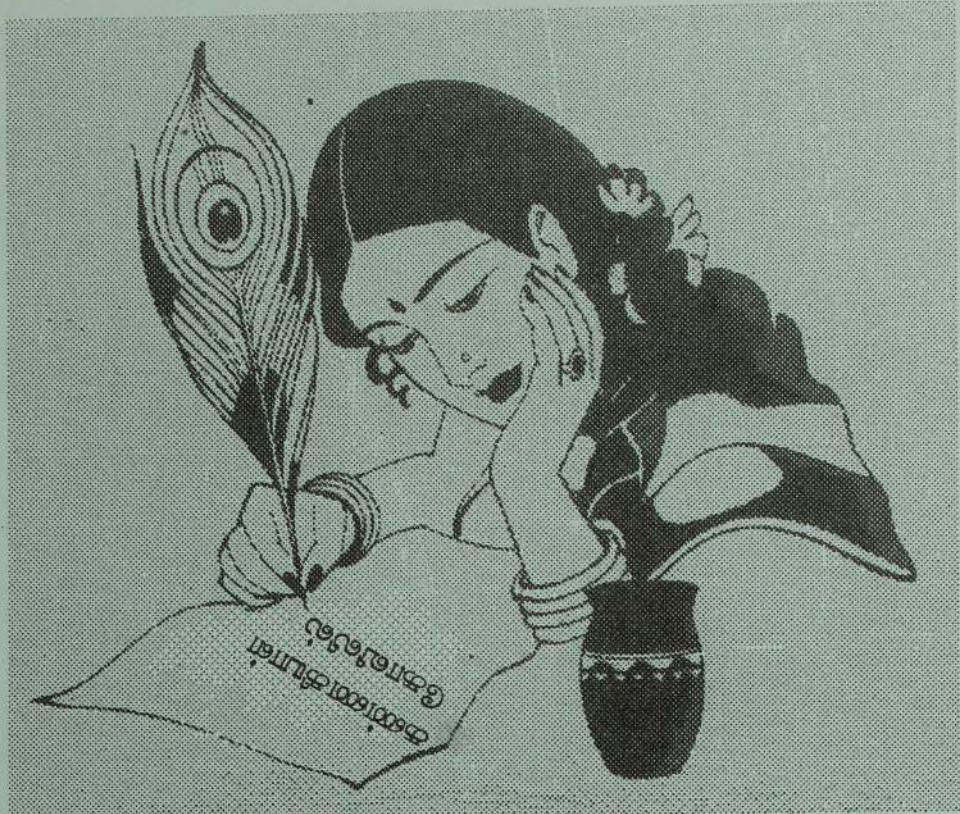
அவள் வாழ்கிறாள்.

நினைப்பு

தெருப்புமுதிதான்
முக்கிணுள் நுழைந்தது.
எனத்தொரிந்தும்
தும்முகிறபோது
அவளே நினைக்கிறாள்
என நம்புகிறது மனது.

கிது

ஒரு

காதந் கவிதை

நீராடி உடைய இத்து
நெடு வீதிதனில் வந்தாய்.
வேரோடா வெந்நிலத்தில்
விழுந்திட்ட புதுமழையாய்
என் கிதய வயலெங்கும்
நீ நிறைந்தாய்.

கண்ணகியாள் கோவீலீல்
நீர் வீளக்கு நான் உனக்கு.
காண்பவர் இருளகற்றும்
ஒளி வெள்ளம் நீ எனக்கு.

கம்பன் நெஞ்சிலூறிய
நல்ல கவிதையடி நீ எனக்கு.
அதை நுணுக்கமுடன் சுவைக்கும்
ரசிகனடி நான் உனக்கு.

தமிழர் வாழ்வீன் புது வீடியல்
நான் உனக்கு.
அந்த நாளில் உதிக்குட்
குரியன் நீ எனக்கு.

பஞ்ச விளக்கைத்
கூக்கிப் பார்க்கிறேன்
குள்கிறது
நெஞ்சு.

எங்கள் மண்
கிருளால்
முழுகடிக்கப் பட்டபோது
இருவன்
எண்ணெய்ச் சீக்கனம்
கிடுவன
ஏற்றிவைத்தான்.
ஓஸ்பிறந்தது!

மலையாய் உயர்ந்தே
மனதில் நிற்கிறது
அவன் மதிப்பு.
பெயரறியாப் பெரியோன்
அவன் வாழ்க!

புலமையள்ளிகளும் பெயரறியுள் பெரியேள்ளிகளும்

சி.கந்தரேஸ்வரன்.

-தி.உதயகுருயன் கவிதை
(‘கவிதை’, ஆனி-ஆடி १५கிதழிலிருந்து)

போர், எந்தவொரு கணத்திலும் கில்லை யென்றாகிவிடக் கூடிய கிருப்பு, தடைகள், அழுத்தங்கள், கிவெயியல் லாவற் றையும் புறமொதுக்கி வாழ்வதற்காக முனைப்பகுடன் எழும் மனிதர்களின் வாழ்வின் குறியீடாக ஆகவிட்ட ஒன்றே நீந்தச் ‘சீக்கன விளக்கு.’

கிடுமட்டுமன்றி சிறிதளவு பெற்றோல் விடுவதற்கும், ஊதுவதற்கு மென கிருகுழாய்களுடன், தெருவெங்கும் ஓடும் மோட்டார் சயிக்கிள்கள், தாவர எண்ணெயில் கியங்கும் உழவு கியந்திரங்கள், பாரளைர்தி கள், பொகுப்போக்குவரத்து வாகனங்கள் என்பனவும்

கிவ்வாறான வாழ்வின் குறியீடுகளே. மூழ்ந்து சீந்தித்தால் கின்றைய கியல்பற்ற வாழ்க்கையின் ‘இயல்பான’ ஒட்டத்திற்கு கிந்தக் கண்டுபிடிப்புகளின் மகத்தான பங்கு புலனாகும். வாழ்க்கை ஆண் அடித்தது போல் அசை வற்று நின்றுவிடாமல், நகர்வதற்கு வழிவகுத்தவை கிவைபோன்ற கண்டுபிடிப்புகளாகும்.

எனினும் கிந்தத் ‘தொழில்நுட்பங்கள்’ எந்த வொரு மரபு ரீதியான கல்வி நிறுவனங்களிலிருந்தோ, ஆய்வு நிறுவனங்களிலிருந்தோ அன்றிப் புலமையாளர்களிடமிருந்தோ தோன்றவில்லை. மாறாக, கிவற்றைத் தோற்றுவித்த பெயரறியாப் பெரியோர்கள் சாதாரண மக்களே.

ஒரு தேசிய கினத்தின் ஆன்மா நகக்கப்படும்பொழுது, அதன் புலமையாளர்களின் மௌனம் அல்லது செயலறு நிலை, ஏதிரியின் கொடு மையைவிட தாங்கமுடியாத ஒன்றாக கிருக்கிறது.

ஒரு சராசரி மனதினின் வாழ்வின் சமையைக் குறைப்பதிலும், அவஸங்களை கில்லாதொழிப் பதி வும் கல்விமான் களும் ஆய்வாளர் களும் மிகக் காத் திரமான பங்களிப் பை வழங்கியிருக்கவேண்டும். கிவ்வாறு நடைபெறாமை உண்மையிலேயே மிக வருந்தத்தக்க ஒரு நிலையாகும்.

அண்மையில் கிலங்கை ரூபவாறுகளிக் கூட்டுத்தாபனம், பிரத்தானியாவிற்கான கிலங்கைத் தூதுவர் திரு. விக்கிரமசிங்ஹவுடனான ஒரு பேட்டி நிகழ்ச்சியை ஒளிபரப்பியது. அப்பேட்டியில் அவர் பிரத்தானியா உட்படப் பல நாடுகளில் தமிழ் பேசும் மக்களிற்குச் சாதகமான உணர்வுகள் காணப் படுவதைக் குறிப்பிட்டு, அந்நிலையை மாற்றி அரசுக்கு சாதகமான வகையில் மக்களின் அபிப்பிராயத்தை வென்றெடுப்பதற்கு தொடர்புத் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியம் குறித்து வலி யறுத்தினார்.

‘இன்றர் நெற்’ எனும் கணனித் தகவற் பரிமாற்ற வழிமூலம், அமெரிக்காவைத் தளமாகக் கொண்ட சில தமிழ் ஆய்வாளர்கள், தமிழ்

பேசும் மக்களிற்குச் சாதகமான ஆய்வுகளையும், தகவல்களையும் வழங்கி வருவதைக் குறிப்பிட்டு கிடற்கு மாற்றாக ஒரு பாரிய பிரச்சார நடவடிக்கையை சீங்களைப் புத்திஜீவிகள் அரசுடன் கிணைந்து மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கோளார்.

இது குறித்து 03-03-96 திகதியிடப்பட்ட ஞாயிறு ஜலன்ட் பத்திரிகையிலும், 'எல்.ஏ.ஏ.ஏ., கின் ரார்நெற் கார்லெற் றனும் கனடாவும்' [L.T.T.E. Internet Carleton and Canada] என்ற தலைப்பில் ஒலிமன்டியாஸ் என்பவரும் ஒரு கட்டுரையை வரைந்துள்ளார். விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய சீல தமிழ் ஆய்வாளர் களின் முயற்சியைக்கூட அரசும், சீங்கள் புத்திஜீவிகளும் உடனடியாகக் கவனத்திற்கெடுத்து அதற்கான எதிர் விளைகளை வெளியிடுவது அங்கு நோக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். கிவ்வாறான விடயங்களை அவர்கள் எவ்வாறு மிக விறிப்பாகவும் அவதானமாகவும் கையாளுகின்றனர் என்பதற்கு கிவை நல்ல சான்றுகளாகும்.

இந்நிலையில் ஒரு தேசிய கினம் என்ற தகுதியைத் தமிழ்பேசும் மக்கள் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பது குறித்தும், அவர்கள் வாழும் பிரதேசம் அவர்களின் பாரம்பரியத் தாயகமே என்பதை நிரூபிப்பது தொடர்பாகவும், கடந்தகால வரலாற்றில் கிட்டேசிய கினத்தின் சமூக, பொருளாதார, கலாசார அடையாளங்கள் பாதிக்கப்பட்டமை தொடர்பாகவும், காத்திரமான ஆய்வுகள் கிங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டனவா? அவற்றின் முடிவுகள் எந்த அளவிற்கு உள்ளாட்டு, வெளிநாட்டு, பொதுசனத் தொடர்பு இடைகங்களினாடு வெளிக்கொணரப்பட்டன? என்ற கேள்விகள் நம் முன் எழுகின்றன.

மறு புத்தில், அரசின் அரசியல், பொருளாதார, இராணுவ நடவடிக்கைகளை எதிர் கொள்ளும் விதத்தில்,

1. எமது பாரம்பரியப் பிரதேசத்தின் சூழல் மற்றும் அங்கு காணப்படும் வளங்கள்.

2. கிம்மக்களின் பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்பும் வகையிலான விவசாயம், மீன்பிடி மற்றும் கைத்தொழில் தொடர்பான தொழில்நுட்ப உருவாக்கம்.
3. பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம்.
4. கலை - பண்பாட்டம் சங்கள் - தொடர்புடகங்கள்.

5. தந்திரோபாய நடவடிக்கைகள் என்பன குறித்தான ஆய்வுகளும் மிகமிகச் சொற்பமான அளவிலேயே ஒங்கு மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளன.

என்பதுவும் ஒரு கசப்பான உண்மையாகும்.

தமது கடின உழைப்பிற் கும், கல்வி தொடர்பான அக்கறைக்கும் பெயர் போன தமிழ்பேசும் மக்களிடையே கிவ்வாறான ஓர் கிடைவெளி தோன்றியுள்ள மை தூரதிர் ஷ்டவசமானது. பல் வேறு சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் கலாசாரக் காரணிகளால், நாம் அரசு சேவைகளைப் பெறும் நோக்கில் கல்வி கற்றமை தீர்க்கு ஒரு காரணமாக அமைந்திருக்கலாம்.

உண் மையில், நாம் கற்ற கல்வியினாடாக ஆய்வு மனப்பான் மையோ அன்றிப் புதியன் புனையும் ஓர்வமோ கூண்டப்படவில்லை.

ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்டிருந்த தொழில்நுட்பங்களை அதிக சிராமின்றின்றி பின் பற்றுவதற்கான அடிப்படைகளை மட்டுமே எமது கல்வி எமக்களித்ததே யன்ற புதிய தொழில் நுட்பங்களை உருவாக்கும் பண்பினை அது எமக்கு வழங்கத் தவறிவிட்டது. மரபுநிதியான கல்வி நிறுவனங்களின் கையறுநிலைக்கு கிவ்வாறான கல்விப் பாரம்பரியமே பிரதான காரணமாகும்.

புத்திஜ்விகளின் வெளியேற்றமும் கிதனுடன் தொடர்புபடுத்தி நோக் கப்படக்கூடியதொன்றே. தனிப்பட்ட நலன்கள் அரசினாலும் பல்வேறு போராளிக் குழுக்களாலும் பட்ட இன்னல்கள் என்பன அவர்களின் வெளியேற்றத்தைத் தூண்டின என்பது மறுக்க முடியாததே. எனினும் அவை மட்டும் காரணமன்று.

வளர்ப்பு வசதிகளற்ற சூழ்நிலையில் வாழ் வதற்கும் தொழிற்படுவதற்கும் தமது அறிவைத் தகவமைத்துக் கொள்வதற்கு அவர்களால் முடியாது போயிற்று என்பதும் அதற்கான பிறிதாரு காரணமுமாகும்.

அதாவது சாதகமான சூழ்நிலைமைகளில் பயனுடையதாகத் தோன்றிய அவர்களின் கல்வியறிவு நிலைமை உவப்பற்ற தாகவும், சீரமமானதாகவும் மாறியபோது பயனற்றதாகியது. இவ்வாறாக மாறிய சூழ்நிலைகளிற்கேற்ப தமது கல்வியறிவை மாற்றிப் பிரயோகிக்க முடியாது போனபோது ஏற்பட்ட கையறு நிலையில் பலர் வெளியேறினர். இவ்வாறான நிலை தொடர்ந்தும் நீடிப்பதற்கு நாம் திடமளிக்கக் கூடாது.

கடந்தகால வரலாற்றை நோக்குவோமீலில், நெருக்கடியான சூழ்நிலைகளே மகத்தான கண்டு பிடிப்புகளிற்கு வழிவகுத்தன என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள முடியும். அப்பணிப்பு மனோபாவும் கொண்ட ஆய்வாளர்கள் மிகப் பாதகமான சூழ்நிலைகளின் கீழும், தமது விடாப் பிடியான உழைப்பினால் தம் நாட்டிற்கும், தாம் சார்ந்த மக்களிற்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய எத்தனையோ ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வெற்றியீட்டியுள்ளனர்.

ஓரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு, ஒரு தனி மனதனின் செயற்பாடு கள் கூட மிகப் பாரிய பங்களிப்பை வழங்க முடியும். என்பதற்கான, வாழும் வியட்நாமிய உதாரணமாக திகழ்கிறார் கலாந்தி வொ-டொங்-

சுவான். போன்னால் சின்னாபின் நமாக் கப்பட்டிருந்த வியட்நாமிய தேசத்தை, அரிசியை கிறக்குமதி செய்யும் நாடு என்ற நிலையிலிருந்து, ஒரு தசாப்த காலத்தினுள், உலகின் முன்றாவது பெரிய அரிசி ஏற்றுமதி நாடு என்ற நிலைக்கு கிவர் மாற்றினார். வியட்நாமிலே கிருந்து ஆய்வு களை மேற்கொள்வது என்ற துணிகரமான முடிவை, வியட்நாமில் நிலைமைகள் பயங்கரமாக கிருந்த கிருவேறு காலப்பகுதிகளில் அவர் எடுத்தார். முதல் தடவை, 1971ம் ஆண்டு தனது பட்டப்படிப்பை முடித்த பின் பலிப்பைன்சீல் அவருக்குக் கிடைத்த வசதியான வேலையை உதவித்தள்ளிவிட்டு வியட்நாம் தீரும்புவது என்று முடிவெடுத்துச் செயற்படுத்தினார்.

பின் 1975இல் தனது கலாநிதி படிப்பை ஜப்பானிற் பூர்த்திசெய்த பின், பெரும்பான்மையான வியட்நாமியர் வியட்நாமைவிட்டு வெளியேறிக் கொண்டிருந்தபோது அவர் அவர்களிற்கு எதீர் திசையில் பயணித்துக் கொண்டிருந்தார். “என் சொந்த வாழ்வின் குறிக்கோள் எனது நாட்டிற குச் சேவை செய்வதும், வியட்நாமிய விவசாயிக்காக உழைப்பதுமாகும்” என்று கூறும் திந்த மனிதர், தனது குறிக்கோளை அடைவதற்குத் தாண்ட வேண்டியிருந்த தடைகள் ஏராளம்.

கூட்டுப் பண்ணை முறையிலமைந்த பயிர்ச்செய்கை முறையைக் கைவிட்டு, தனிப்பட்ட விவசாயிகளிற்கு நிலத்தைக் குத்தகைக்கு வழங்கி மேற்கொள்ளப்படும் பயிர்ச்செய்கை முறையை கைக்கொள்ள வைப்பதற்கு வியட்நாமிய மார்க்சிச அரசாங்கத்தின் ஆதரவை வென் ரெடுக்கக் கடும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. (இம் முயற்சியில் ஒருதடவை அவர் மரணத்தின் விளிம்புவரை சென்று மீண்டார்) மிகப் பொழும் எண்ணீக்கையில் விரிவாக்க உத்தியோகத்தார்களைப் பயிற்றுவிக்க வேண்டியிருந்தது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, மில்லியன் கணக்கான கிராமிய விவசாயிகளிற்குக் கல்வியறிவுட்டி, அவர்களை உற்சாகப்படுத்தி, புதிய முறைகளைப் பின்பற்றுவதற்குத் தேவையான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டியிருந்தது. தித்தனை பணிகளையும், செய்கு முடிப்பதற்குத் தேவையான அர்ப்பணீப்பும் விடாமுயற்சியும் தான்

அவரின் வெற்றிக்குக் காரணங்களாக அமைந்தன. இவ்வாறான தராதரங்களே எமது மூய்வாளர்களிடமிருந்து இன்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

இதே போன்ற சூழ்நிலைகளில் சரித்திரம் படைத்த கின்னுமொரு விஞ்ஞானி பெரு நாட்டைச் சேர்ந்த பெண் மூய்வாளர் பல்மிரா வென்றோ சீல்லா ஆவார். மலேயியா நோயைக் காவும் அனோபிலிஸ் நுளம்பின் குடம்பிகளை பசீலஸ் தூரின்சீயன்சீஸ் எனும் பக்ரீயாக்களை உபயோகித்து அழிப்பதற்கு வழிவகுத்தமையே கிவரது சாதனையாகும். இவ்வாறான பக்ரீயாக்களை வளர்ப்பதற்கு வழிமையாக உபயோகிக்கப் பட்டு வந்த விலையுயர்ந்த வளர்ப்பு ஊடகக் கரைசலுக்குப் பதிலாக, கிளநீர்க் குரும்பைகளினுள் கிவற்றை வளர்க்கும் தொழில்நுட்பத்தைக் கண்டு பிடித்ததன் மூலம், கிம் முறையை பரவலான பாவனைக்குக் கொண்டுவர கிவர் உதவினார். “ஓளிரும் பாதை” எனும் கெரில்லா அமைப்பின் தாக்குதல்களினால் பெருநாட்டில் உள்நாட்டுக் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டுள்ள நிலையில், அங்கு கிவருக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய வசதிகள் குறித்து நாம் மிக கிலகுவில் அனுமானிக்க முடியும். எனினும் கிவர்கள் சூழ்நிலையின் கைத்திகளாக வாளாவிராது, முனைப்புடன் உழைத்தத்தினாலேயே சாதனைகளைப் புரியக்கூடியதாகவிருந்தது.

இவ்வாறான அர்ப்பணைப்புணர்வு கொண்ட மூய்வாளர்கள் உருவா வதற்கு கிளம் சந்ததியினரிடையே கிழு தொடர்பான வீறிப்புணர்வையும் பரிச்சயத்தையும் ஏற்படுத்துவது அவசியமானதாகும். கிதற்காகத் தமிழில் பல்வேறு மூய்வ நூல்களும், கிங்கு நடைபெறும் மூய்வகளை வெளிக்கொணரும் வகையிலான மூய்வுச் சஞ்சிகைகளும் வெளியிடப்படுவது மிக அவசியம்.

ஜப்பானில் உள்ள புகழ் புத்த விஞ்ஞானிகளின் மூய்வுகள் முதலில் ஜப்பானிய மொழிலேயே வெளியிடப்படுகின்றன. பின்னரே அவை அவற்றின் முக் கீயத் துவம் கருதி ஆங் கிலத் தில் மொழி பெயர்க்கப்படுகின்றன. ஜப்பானியரின் தொழில்நுட்ப சாதனைகளிற்கு அவர்களிடையேயுள்ள மூய்வ முயற்சிகள் தொடர்பான பரிச்சயமே மிக

முக்கியமான காரணியாகும். கிப்பாசிசயத்தை உருவாக்குவதில், தமது ஆய்வுகளைத் தமது மொழியில் வெளியிடும் அவர்களின் பண்பு காத்திர மான பங்கினை ஆற்றியுள்ளது.

கிவ்வகையில் கிஂகு 'ஆய்வு', தமிழீழ நோக்கு' என்ற கிரு ஆய்வுச் சஞ்சிகைகள் ஆரம்ப முயற்சிகளை வெளிக்கொணர்ந்தன. எனினும் அவை தொடர்ந்து வெளிவரவில்லை. கிவை போன்ற சஞ்சிகைகள் கிஂகு வெளியிடப்படுவது காலத்தின் தேவையாகும். எனவே, கிழுவரை காலமும் உருவாகத் தவறிவிட்ட, புத்தாக்கச் சிந்தனையுடனான ஆய்வுப் பாரம்பரியம் கிஂகு கிணியாவது உருவாதல் வேண்டும்.

இரு கிளம் என்ற வகையில் எமது சொந்த அடையாளங்களை வெளிக்கொணரும் வகையிலும் எமது சொந்தப் பொருளாதார அமைப்பை உருவாக்கும் வகையிலும் கிழு அமைதல் வேண்டும். கிந்த வரலாற்றுக் கடமையை எமது புலமையாளர்கள் தோளில் சுமப்பார்களென கிந்த நாடு நம்பிக்கையுடன் காத்திருக்கிறது.

நன்றி
வெளிச்சம்
1996 பாகுனி.

குறிப்புகள்

நீண்ட
நீண்ட
நீண்ட

கன்னம்மை

தி. உதயசுரீயன்

‘கவீஞருடைய மதிப்பை நீதானிப்பதற்காரிய
உரைகள் அவன் உருவாக்கும் மனப்பான்மையே’

இவ்வகையில் உதயசுரீயன் என்ற கவீஞர்
மதிப்புக் குரீயவரே அவரது இந்த நூலும் மதிப்புக்
குரீயதே.

யோ.செ.யோகி.